

Templomnyitogató istentisztelet

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18:20)

Istennek legyen hála, nemcsak ketten vagy hárman gyűltünk össze az Úr Jézus nevében, hanem megtöltöttük a dísztermet. 2013. március 3-án a Templomnyitogató istentisztelet első alkalmára vártuk az általános iskolánkba járó első osztályosokat családjukkal együtt.

Célunk az, hogy minél többeknek bizonyosságot tegyünk a mi Urunkról, hogy családoknak mutassuk meg az utat Őhozzá. Az a reménységünk, hogy ezek a családok egy közösséget alkotva, egymást bátorítva és biztatva indulnak el a hit útján, és gyülekezetünk aktív tagjaivá válnak.

Az istentisztelet állandó szolgáló közösségét egy 15 fős csoport alkotja. Általános iskolánk lelkészei, hittanoktatói, szülők és diákok, valamint gyülekezetünk szolgálatkész tagjai.

Az alkalmak kezdete előtt 10.30-tól közös játékokra hívjuk a családokat. A legkisebbeknek gyermekfelügyeletet biztosítunk a díszteremmel szomszédos teremben, ahol 7. és 8. osztályos diákjainkkal és egy kedves nagyszülő felügyeletével, sok-sok játékkal töltik azt az időt, amíg a szüleik, nagyobb testvéreik az istentiszteleten vesznek részt.

Az istentisztelet liturgiájában megegyezik a templomi istentiszteletek liturgiájával. Az újdonság az, hogy minden részét más-más szolgáló végzi.

Az első alkalmon Varga Nándor lelképásztor köszöntő szavai után felelevenítettük azt a gyülekezeti énekünket, amit az őszi Emmausi családos napokról már jól ismert minden jelenlevő. Hamzáné Lakó Judit imádsága után iskolánk igazgatója, dr. Szabó Ildikó olvasta az ígét (1Móz 12,1-5), majd Pintér Nóra lelképásztor szólt a családokhoz. Igehirdetésében Ábrahámon keresztül a férfi hit-bátorságról szólt. Ábrahámról, aki ott merte hagyni a jót, a biztonságot jelentő várost, ahol lakott, rokonságát és ismerőseit. Hitt Istennek, aki ennél nagyobb jót ígért neki és szeretteinek. Új földet, nagy országot, gyermeket, sok-sok utódot, és az Ő áldását. Nagy bátorság és Isten iránti bizalom kellett, hogy el merje hagyni mindazt, amije volt, és Isten ígéreteiben bízva elinduljon. Hit kellett hozzá. Isten beteljesítette, amit ígért.

Az Istenben bízó ember, bárhová is kerül, otthon érzi magát Isten mellett. Hiszi, hogy Isten áldása kíséri életét, és ő megadja neki mindazt, amire valóban szüksége van. Családdal ajándékozta meg, egy nagy családdal, melynek tagjai az Ő útját, akaratát keresik naponta. Az első lépést nekünk kell megtenni. Elindulni az ő hívására, engedelmeskedni, és hinni, hogy ígéreteit beteljesíti.

Az ige üzenetét a gyerekek is könnyen megértették, mert nagy örömükre egy nagyon kedves báb is állandó vendége az alkalmaknak.

Az igeszolgálat után Kalán Pál arról tett bizonyosságot, hogy ő hogyan indult el a hit útján, és milyen gazdagsággal ajándékozta meg Isten. Az imádságot egy közös énektanulás követte. A 471. dicséret tanulását segítette Beke Márk iskolánk 6.c osztályos tanulója, aki harsonán játszott, és Hörcsök Imre főgondnok úr zongorajátéka. Az aranymondást is közösen tanultuk, majd mondtuk áldásként egymásnak Bárdos Péterné vezetésével.

A záró ének után minden kisgyermek szorgos kezek által készített aranymondást vehetett át a kijáratoknál. Az istentisztelet perselypénzével minden alkalommal a Szeretetheteket támogatjuk.

Isten jelenléte járta át az alkalmat, az Ő öröme lett teljessé bennünk. Lélekben feltöltődve tértünk haza otthonainkba. Már most imádságainkban hordozzuk a következő alkalmat, melyre ezúttal is szeretettel hívjuk és várjuk a családokat, április 7-én 10.30-ra iskolánk dísztermébe.

Csősz Győzőné
hittanoktató